

ЧЕРНАТА ОРИС НА РУСЕ

Събрали се злите орисници и започнали да решават съдбата на Русе. Едната казала: „Този град е буржоазен. Не ми харесва. Всички бунтари отгук са излизали. Трябва да му се даде урок. — Ха-ха-ха!“ Втората орисница си спомнила, че когато летяла на своята метла на братско посещение при първата орисница, буца пръст полетяла към нея. Тя също не обичала този град и казала: „Днес буца пръст, утре нещо друго може да развали нашето орисническо приятелство. Този град трябва да се затрие!“ Третата орисница, най-старата, но и най-опитната, заключила: „Аз оценявам вашето върно приятелство. Вие ми служите върно и аз ще ви помогна. Ще направим един голям, много голям химически комбинат на отсрещния бряг, който да бъдва отрови срещу Русе. Ще помогнем с технологии — имаме толкова технологии, които за вишо не стават“.

Втората орисница се зарадва много и с кръсък по летяла на метлата си (т. е. с хеликоптер) над района и като се върнала, казала, че идеята е чудесна и че ще развие такава химия, от които човек и животни да не останат живи в Русе.

Първата орисница сложила подписа си под договора за братско сътрудничество с другите две орисници...

И така започва черната орис на Русе.

20 срещу 21 август 1981 година. Гореща августовска нощ, примесена с хлор. Разтревожени хора, неподозиращи нищо. Заговорни се, че от Гюргево към Русе се разнасят хлорни облаци. Но след това — забрана да се говори за тях. За да не се наруши тра-

диционното приятелство (между държавните глави).

28 септември 1987 година. Майките излязоха с детските колички да искат въздух за дената си. Без да се страхуват от насочените срещу тях (като дула на огнестрелно оръжие) фотоaparати и фотокамери. За разпознаване. Защото според едната „правова държава“ (за каквато се мъчехме да минаваме пред света), майките, бореци се за въздуха на депата си, нямаша право на това!

Така се роди „Екогласност“ — на площада пред дома на партията с голямо П, на 28 септември 1987 година, а официалното и „разрешено“ учредяване стана през ноември 1989 година.

По-късно някои от членовете на „Екогласност“ и други русенци, осъзнали необходимостта от политическа борба срещу причините и последиците от екологическата катастрофа в Русе, създадоха Зелената партия в града на 10. I. 1990 година. Зелената партия се роди НЕ в условията на предизборната борба, а шест месеца по-рано, за да се бори срещу причината за всички бедни на Русе и на цялата ни нещастна България.

Зелената партия в Русе не се зае да раздава противоглази и паметки за поведението на русенци при поредното обявяване. Зелената партия в

Русе, заедно с борбата за закриване на химическия комбинат в Гюргево, насочи стрелите си и срещу виновниците за бедственото положение на града и страната. И може би точно заради това Зелената партия в Русе стана неудобна за някои политически сили, които носят определена вина за русенската трагедия.

Кон са тези политически сили?

Достатъчно е да си припомним кой шепкаше гневно срещу русенските майки по време на антихлорните митинги през 1987 и 1988 година.

Достатъчно е да си спомним чий пленум на 2. XII. 1989 година защити този „КОИ“ от „опитите за дискредитиране от определени лица“.

Достатъчно е да си спомним и първите свободни митинги след 10. XI. 1989 г., когато вече открито поискаме оставката на същия този „КОИ“ и подписките, подписани от хиляди русенци, внесени в Народното събрание за оставка от поста министър на строежите и културата, а по-късно и отзоваването му от поста генерален директор на обекта „Ченра“.

Затова същите тези сили, които в никакъв случай не искат да се разделят с властта, дават „мило за драго“ да няма кой да им наднича в препълнената (все още!) паница. И решиха, че най-добре ще бъде Зелената партия в Русе да се обезглави, за да се саморазпадне. Тази тактика дълги години е практикувана, защото да не се приложи и сега — малко интриги, малко клюка, гъделичкане на по-амби-

(Следва на стр. 3)

Инж. Свобода СТЕФАНОВА,
председател на Зелената партия в Русе

(Продължение от стр. 1)

Черната орис на Русе

цнозните. Само че този път няма да успее! Защото докато над Русе тегне черната орис, докато от Румъния се разнасят всевъзможни отровни аромати, докато нашите „мили хора“ продължават да ни залъгват с обещания за „Сполука за България“, Зелената партия — Русе ще изпълнява програмата си и ще продължи да съществува като най-дясната политическа сила.

Зелената партия в Русе ще подкрепя и всички други екологични акции в града, неорганизирани от нея, когато те са за доброто на Русе, а не с оглед на извличането на политически дивиденди. Ако започнем да се боричкаме коя

организация е направила повече митинги срещу обгазяването и кой има по-голям актив в тази неравностойна борба, рискуваме един ден да не доживеем да чуем „благодарностите“.

Много по-важно е Русе да бъде спасен! Спасен от несправедливата черна орис на трите червени орисници. И шансовете за спасението на града ни идват от това, че Русе е на 1900 години, че е бил най-големият град след Освобождението, че е бил вратата към европейската култура. И че времето и на орисниците отмина. Шансовете за спасението на Русе идват от

това, че социалистическите окопи на България постепенно се разчупват и ние ще можем да разчитаме на международната солидарност в справедливата ни борба за спасяването на нашия град. Шансовете за спасението на Русе идват и от това, че Зелената партия в Русе работи всеотдайно за това в тясно сътрудничество с „Екогласност“ и че тези две организации, макар и без материални средства, имат основната задача в Русе да може да се живее. И макар че не вдигат много шум около това, което са направили досега (а то не е малко!), надеждата е, че с общи усилия Русе

ще бъде спасен за поколенията.

И нека знамето на екологията да не се развива само в предизборни дни, а да се постави в екологическия музей, в който наред с противогазите, паметките, парчетата смолист отпадък от вулканитното производство и други експонати от екологичната история на Русе, ще се постави и един том от трудовете на нашия „любим и гениален вожд“, който пожертва с лека ръка двестахиляден град в името на приятелството си с един себеподобен. Когато дойде този ден, в който за обгазяванията на Русе от Гюргево ще може да се говори в минало време, Зелената партия ще започне да се занимава само с разкрасяването на града.